

Hevostytöt leiriä aloittelemassa. Anna Lehti (vas.) ja Pirjo Reunanen ovat toista kertaa Hevoshullun kirjoittajaleirillä. Kuvassa tytöt hakevat laiturilta suomenhevosekset Tummatähti ja varsansa Hessin Operetti.

Kavereita, kirjallisuutta ja tietysti kavioita

Hevoshullut kokoontuvat ratsastamaan ja kirjoittamaan Urjalassa

Nina Airisto
FORSSAN LEHTI

URJALA Leiri ei ole leiri ilman leirikastetta. Anna Lehti ja Pirjo Reunanen miettivät, millainen leirikaste tänä vuonna onkaan edessä.

– Ei saa herättää yöllä, eikä saa juottaa mitään litkuja, tytöt toivoivat.

On Hevoshullujen kirjoittajaleirin ensimmäinen päivä. Hevoset ja kirjallisuus yhdistyvät Urjalassa jo seitsemättä kertaa. Hessi-tallin toteuttamalle leirille osallistuu tänä vuonna kymmenen hevostyttötä.

– Aika tyttövaltainen leiri on aina ollut. Tämä ei ole poikien juttu, toteaa Hessi-tallin Heidi Sinda.

Hevoshullujen kirjoittajaleiri järjestetään aina Pentinkulman päivien yhteydessä. Kir-

Hevoshullujen kirjoittajaleiri on hevostyttöjen oma leiri. Poikia ei kirjallisuus ja hevoset yhdessä ole houkuttellut Urjalaan.

jallisuus näkyy leirillä siten, että hevostytöt tutustuvat hevostyökirjallisuuteen ja kirjoittavat omia tarinoita. Vaikka hevoshulluja leiriläiset ovatkin, heidän kirjoittamansa tarinat eivät pyöri nelijalkaisten ystävien ympärillä. Viime vuonna kirjoitettiin fantasia-tyyppisiä tekstejä.

– Yksisarvinen oli jossain kertomuksessa, mutta siihen lopuivat hevosjutut, Lehti kertoo.

– Jos leiri pidettäisiin kokonaisuudessaan täällä talleilla, niin tilanne voisi olla eri. Mutta kun kirjoittaminen viedään ihan eri miljööseen, niin se tuo teksteihin erilaista näkemystä, arvelee Sinda.

Sana on muuten vapaa, mutta leiriläiset päättävät yhdessä teeman, johon kirjalliset tuotokset liittyvät.

– Tarinoista tulee erilaisia,

mutta samanlaisia. Hienoja tarinoita, Reunanen kuvailee.

Leirillä aika jakaantuu suurin piirtein puoliksi kirjallisuuden ja hevosten kesken. Kirjallisuus jää kyllä kakkoseksi, jos tyttöjen pitää valita hevosten ja kirjaimien välillä.

– Kyllä hevoset voittavat kirjoittamisen, Lehti valitsee puoleensa epäroimatta.

Hevosille pyhitettyä aikaa käytetään sekä hevosia hoitamalla että ratsailla. Tänä vuonna ohjelmassa on leiriläisten toiveesta myös valjakkoajoon tutustumista. Ben Simonen, Suomen huipukusi valjakkoajossa, tulee valmentamaan tyttöjä.

– Sekä ratsastaminen että valjakkoajo ovat kivoja kumpikin, sanoo Reunanen.

– Kisaamisen kannalta valjakko on kuitenkin suosikkini. Ajot on jotenkin iskenyt.

– Kisaan valjakossa kahdella hevosella, mutta minä ratsastan ja ajan yhtäläillä. Sitä paitsi valjakkohevosiakin pitää liikuttaa ratsain, Lehti kertoo.

Vaikka edessä onkin monenlaista mukavaa, puhe kääntyy myös jo torstaiseen leirin lopetukseen. Jos ei leiri ole leiri ilman leirikastetta, niin samaa sanontaa voi soveltaa myös viimeisenä päivänä odottavaan leirikisaan.

Kyseessä ei ole varsinaisen esterata, vaan pikemminkin tehtävärata. Viime vuonna piti muun muassa poimia suulla vesivadista omena, ja sen jälkeen jauhovadista sokeripala.

– Leirikisa on koko leirin grande finale, yksi tärkeimmistä jutuista, Sinda sanoo ja hevostyttöjen päät nyökyttelevät vieressä.

– Kaikki odottavat sitä, Lehti ja Reunanen vahvistavat.